

I. FEJEZET

CSAK VÁLLFÁKAT HOZZATOK!

[2013. MINDENSZENTEK]

„Különös szövet a kultúra, amelyben élünk. Egy organizmus, amelyet emberek alkotnak s a köztük létrejött kommunikációs csatornák, kapcsolatok, s a kommunikációk árama – meg az, ahogyan az egyik ember a másikat jegyzi a saját világában, illetve ahogyan mindez közösség szintjén kölcsönösen és sokszorosán is megvalósul. A kultúra egy lélegző áramkör, egy áramlás, az emberek pedig csomópontok benne, mint amilyen egy parkban egy gyönyörű platánfa. Hatalmas lombja, óriás törzse, ágai mind bejártatott, manifesztálódott kommunikációs útvonalak – rajta keresztül lélegzik, ünnepel az egész környék, egy médium ő, aki csodálatosan rendez magában az anyagot és bonyolítja az áramlást... Egy óriási varázslat ő... Egy platánfa, egy fantasztikus kulturális csomópont elvesztése óriási seb a kultúrában...

Király Tamás elvesztése olyan, mintha kivágták volna az óriási platánfát, aki ő volt, mi pedig, a vegetáció a környezetében (bokrok, fűszálak, katicabogarak, földigiliszták, virágok, madarak, mindenki), túl a személyes fájdalomon is, egy torzult, sérült világban lennének kárhoztatva élni mostantól... Ez a kép azonban, hál' istennek, nem teljesen felel meg a valóságnak... mert ha majd a sokkhatás után először felpillantunk, látni fogjuk, hogy a platánfa, az ő életműve (élet=műve) ott áll... Király Tamás rendkívüli személyiség volt, aki rendkívüli művet

hozott létre, éppen ezért roppant fontos, hogy most szerfölött óvatosan tekintsünk körbe, nehogy a képbe, amit most szükségszerűen létrehozunk arról, ami Ő volt, és amit létrehozott, sablonok keveredjenek...”

DOMONKOS CSILLA: Sokat beszélt a halálról, sokat beszélt a haláláról, sokat beszélt arról, hogy mi legyen, amikor ő már nem lesz. Készült, felkészült, felkészített...? A kezdeti hangos tiltakozásom könnyes némaságba csendesedett, s csak figyelmesen hallgattam kéréseit. Beszélt a temetéséről, a tárgyairól, a ruháiról, a feladatokról... Kért, s ígértetett.

» DOMONKOS CSILLA «

**ZENÉSZ, ÉNEKES, TAMÁS BARÁTJA ÉS ALKOTÓTÁRSA.
EREDETILEG „KLASSZIKUS ZENÉSZ”, EBBEN NŐTT FEL.
AZUTÁN TETT NÉHÁNY KITÉRŐT A ZENE VILÁGÁBAN,
EGYFAJTA ÚTKERESÉSKÉNT, MAJD 20 ÉVIG VOLT TAMÁS
SHOW-INAK ZENESZERZŐJE S ELŐADÓKÉNT SZEREPLŐJE.**

SIMONYI PIROSKA (PIRO): Fogalmam nincs, hogy honnan jött ez az egész vállfavívós sztori – én erről nem tudtam. Nekünk ezt soha nem mondta. Annál is inkább, mert temetőbe virágot szokás vinni, és Tamás ráadásul imádta is a virágokat: nekem is nagyon gyakran virágot hozott, amikor nem tudta, hogy mit vegyen. Tudod, azt a kicsi asztali rózsát. Oké, a vállfa is jól hangzik, de én erről nem tudok.